

INWALIDA ŻYDOWSKI

miesięcznik

Organ Zjednoczenia Związków żydowskich inwalidów, wdów i sierót wojennych Rzeczypospolitej Polskiej.

Redakcja i administracja:
Kraków, ulica Skawińska 2.
Konto PKO. 408.285. Tel. 2634

Prenumerata półroczna 1,80 zł., roczna 3,50 zł. łącznie z opłatą pocztową
Ogłoszenia: Cała strona 100 zł., 1/2 str. 50 zł., 1/4 str. 30 zł., 1/8 str. 16 zł.

Preść: Początkowy termin zaopatrzenia — Podział terytorjalny Powiatowych Urzędów dla spraw inwalidów wojennych — Sprawa kooptacji przedstawiciela Zarządu Główn. Z.Ż.I.W.S. do komitetu pożyczkowego przy Państwowym Banku Rolnym — Życia organizacyjnego — Różne wiadomości

Początkowy termin zaopatrzenia.

Dziesięciolecie Niepodległości, to dziesięć lat ciężkich zmagañ ofiar wojennych o przyznanie im należnego zaopatrzenia. Dopiero w trzy lata po ukończeniu wojny światowej po 18. III. 1921. ujrzała światło dzienne ustawa inwalidzka. Lecz nie spieszone się z wprowadzeniem jej w życie. Dopiero pod energicznym naciskiem mas inwalidzkich zdecydował się Rząd ogłosić w 1923 r. rozporządzenie wykonawcze, które jednak nie wszystkie postanowienia ustawy w życie wprowadziło. I to jednak było Rządowi za dużo; w drodze mylnej interpretacji ściśniono cały szereg uprawnień ustawowych. Na różne inne mniej ważne cele były zawsze pieniądze, tylko odnośnie do tych, którzy krwią swoją okupili na polach walk Niepodległość Ojczyzny, tłumaczono się stale niedoborem budżetowym.

Jednym z tych licznych przykładów mylnej interpretacji przepisów ustawy inwalidzkiej, mającej jedynie na celu oszczędzenie wydatków Skarbu Państwa kosztem ofiar wojennych i to kosztem tych uprawnień, które już ustawowo ofiarom wojennym przyznane były, jest interpretacja postanowienia art. 24. ustawy inwal. co do terminu początkowego zaopatrzenia.

Wedle art. 24. ustawy inwal. pozostałym przysługuje renta od chwili śmierci męża, ojca, względnie syna, o ileby roszczenie zostało zgłoszone w ciągu roku od dnia śmierci poległego lub zmarłego; o ile zaś roszczenie do zaopatrzenia nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku, uprawnienie do zaopatrzenia rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu. W praktyce pozostali zgłaszali swe roszczenia do zaopatrzenia długo po upływie roku od dnia śmierci poległego lub zmarłego, wobec czego dla początkowego terminu zaopatrzenia ma znaczenie decydujące termin zgłoszenia pretensji do za-

opatrzenia. W myśl dyrektywy Ministerstwa Skarbu, wszystkie Izby Skarbowe przyjmowały „zgłoszenie pretensji do zaopatrzenia” za skuteczne dopiero z tą chwilą, z którą do Izby Skarbowej wpłynęło nietylko podanie z prośbą o przyznanie zaopatrzenia, ale i wszystkie dokumenty potrzebne do uzasadnienia uprawnienia np. metryka śmierci, poświadczenie wspólności małżeńskiej, wyciąg familijny itp. Kto się choć trochę temi sprawami zajmował, ten wie, że zebranie wszystkich dokumentów potrzebnych do uzasadnienia prawa zaopatrzeniowego nie jest rzeczą tak łatwą i wymaga niejednokrotnie upływu dłuższego czasu. Wszczególności starania o metryki śmierci tych, którzy polegli na frontach nieprzyjacielskich, np. na froncie włoskim, w Albanji itp., lub którzy zmarli w szpitalach b. państw zaborecznych lub w niewoli, np. na Syberji są nader żmudne i trwają miesiące, a nawet lata. Uzyskanie zaś uchwały sądowej uznającej daną osobę za zmarłą lub też podobnej decyzji P. K. U. wymaga upływu conajmniej roku czasu, ze względu na prowadzone dochodzenia i ustawą przewidziany termin edykcyjny, który wynosi sześć miesięcy. Izby Skarbowe, stosując się do polecenia udzielonego im przez Ministerstwo Skarbu, rozpoczynały wypłacać pozostałym rentę dopiero z chwilą wpłynięcia do Izby Skarbowej tych wszystkich dokumentów, a za czas od dnia wniesienia podania z prośbą o przyznanie renty do uzyskania tych wszystkich dokumentów renty nie przyznawały tak, że wdowa lub sierota względnie rodzice tracili niejednokrotnie rentę za kilka lat. W ten sposób Skarb Państwa oszczędzał na najbiedniejszej warstwie społecznej i to oszczędzał wbrew całkiem jasnym przepisom ustawowym.

Znam cały szereg wypadków, w których pozostali zostali w ten sposób pokrzywdzeni. Przez długie miesiące

a nawet lata wyczekiwali na rentę, żyjąc w skrajnej nędzy i zadłużając się, by następnie otrzymać tylko bieżącą rentę. Sam wnosiłem bardzo wiele rekursów w tej sprawie, których Ministerstwo Skarbu nigdy nie chciało uwzględnić. Naturalnie tak jaskrawego pogwałcenia ustawy nie można było puścić płazem. Jak w każdym państwie praworząd-
nem i u nas istnieje Najwyższy Trybunał Administracyjny, powołany do rozstrzygnięcia o tem, czy władza naruszyła ustawę. Toteż nie omieszkaliśmy z tego dobrodziejstwa skorzystać i wnieśliśmy skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego przeciwko decyzjom Ministerstwa Skarbu, pozostającym w tak jaskrawej sprzeczności z przepisami ustawy.

Sprawiedliwość zwyciężyła! W załatwieniu tych skarg Najwyższy Trybunał Administracyjny między innemi decyzją z dnia 31. X. 1928 L. rej. 5027/26 rozstrzygnął że prawo do zaopatrzenia pozostałych po poległych w czasie wojny światowej rozpoczyna się nie później jak od daty zgłoszenia się z prośbą o przyznanie renty niezależnie od tego, czy do zgłoszenia zostały dołączone dowody wyszczególnione w § 125 i 126 rozporządzenia wykonawczego do ustawy inwalidzkiej. W motywach swego wyroku Najwyższy Trybunał Administracyjny podaje, że stanowisko Izby Skarbowej oraz Ministerstwa Skarbu jakoby termin przyznania zaopatrzenia był uzależniony odprzedłożenia Izbie Skarbowej wszystkich ustawowo wymaganych dowodów, jest mylnym, gdyż ani art. 24. ustawy inwal. w brzmieniu nadanem art. 4. ustawy z 4/8 1922 ani też §§ 125 i 126 rozp. wykon. nie zawierają tego rodzaju postanowienia; §§ 125 i 126 rozp. wykon. wskazują jedynie jakie dokumenty winne być przedstawione władzy przy ubieganiu się o przyznanie zaopatrzenia po poległym lub zmarłym natomiast o terminie, od którego należy się zaopatrzenie, wcale nie wspominają, podczas gdy art. 24. ustawy inwalidzkiej całkiem wyraźnie postanawia, że o ile roszczenie do zaopatrzenia będzie zgłoszone w ciągu roku po śmierci poległego lub zmarłego należy się zaopatrzenie od dnia śmierci tegoż a jeśli to roszczenie będzie zgłoszone później należy się ono od pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu uprawnienia do zaopatrzenia.

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozstrzygnął zatem tę kwestję całkiem jasno. Rzeczą zrozumiałą jest, że jak długo prawo do zaopatrzenia nie będzie należycie wykazaniem, przepisami dokumentami względnie dowodami tak długo władza nie przyzna renty; z chwilą jednak, gdy uprawnienie do zaopatrzenia będzie już w ustawowy sposób wykazaniem, wówczas należy przyznać rentę za cały czas ubiegły od dnia pierwszego miesiąca następującego po wniesieniu do właściwej władzy podania z prośbą o przyznanie, choćby do tego podania nie dołączono jeszcze wszystkich wymaganych dokumentów.

W ten sposób ci, którzy czując się pokrzywdzeni, wnieśli przeciw niesłusznym decyzjom Izby Skarbowych rekursy względnie zaskarżyli decyzje Ministerstwa Skarbu przed Najw. Tryb. Administr. mogą się spodziewać pomyselnego załatwienia sprawy. Spodziewać się jednak należy, że Ministerstwo Skarbu nie zechce pokrzywdzić tych, którzy w swej nieświadomości lub zrezygnowaniu, nie zaciepili decyzji odmawiających im renty za czas ubiegły przed dostarczeniem wszystkich dokumentów i poleci Izbom Skarbowym także i tym tę należną rentę dodatkowo wypłacić. Nie godzi się bowiem, by Skarb Państwa miał zarabiać na nieświadomości tych najbiedniejszych warstw społecznych.

Dziwić się tylko należy, że Ministerstwo Skarbu nie podało dotychczas omówionej powyżej decyzji Najwyższego Trybunału Administr. do wiadomości podległym Izbom Skarbowym celem zastosowania wypowiedzianej w tej decyzji zasady prawnej przy rozstrzygnięciu spraw zaopatrzeniowych. W każdym państwie praworządnym są decyzje Sądów Administracyjnych bezwzględnie szanowane i natychmiast przez władzę admiistracyjną w praktyce stosowane. Spodziewać się należy, że i u nas tak jest i że już odtąd nie pojawi się więcej żadna decyzja sprzeczna z powyżej omówioną zasadą prawną.

Powyzsza zasada prawna będzie miała zastosowanie także do tych inwalidów, którzy korzystając z dodatkowej rejestracji dopuszczanej ustawą z dnia 7/3 1929 poz. 229 Dz. Ust. Nr. 23 zgłosili względnie zgłoszą dodatkowo swe pretensje do zaopatrzenia inwalidzkiego, albowiem także wspomniana ustawa oznacza początkowy termin zaopatrzenia na pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu roszczenia.

Dr. Mo.

Ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych dla kiosków „Ruch”.

Ministerstwo Skarbu zezwoliło na zasadzie art 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym Polskiemu T-wu Księgarni Kolejowych „Ruch” na nabycie na rok 1929 świadectw przemysłowych dla kiosków na dworcach kolejowych: kat. IV. handlowej dla kiosków z jednym pracownikiem, kat. III. handlowej dla kiosków w których pracuje ponad 1—5 i kategoria II. handl. dla kiosków z liczbą ponad 5 pracowników. (Okólnik Min Skarbu z 10 grudnia 1928 r. L. D. V. 8965/4).

Świadectwa przemysłowe dla wolnych składów soli.

Wolne składy soli winny wykupić świadectwa przemysłowe I. kategorii handlowej, zgodnie z częścią II. lit. A, rozdział I. załącznika do art. 23 ustawy z 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 po. 550) Okólnik Min. Skarbu z 25 stycznia 1929 r. L. D. V. 237/4.

Podział terytorjalny Powiatowych Urzędów dla spraw inwalidów wojen.

Wojewód.	Siedziba Powiatow. Urzędów Inwalidzk. przy Star.	Teren działalności ilość i nazwa powiatów	Wojewód.	Siedziba Powiatowa Urzędów Inwalidzk. przy Star.	Teren działalności ilość i nazwa powiatów
1. Grodzkie Warszawa	1. Warszawa	3 powiaty grodzkie m. st. Warszawa	Lubelskie		Chełm Lubartów Janów Siedlce Konstantynów Biała Podlaska Włodawa Wągrów Sokołów Łuków Radzyn
2. War- szawskie	2. Warszawa obejmuje 9 powiat.	Warszawa p. Grojec Skierniewice Łowicz Rawa Sochaczew Błonie (s.w Grodzisku) Mińsk Maz. Radzymin		12. Siedlce obejmuje 8 pow.	Włodawa Wągrów Sokołów Łuków Radzyn
	3. Płock obejmuje 7 powiatów	Płock Gostynin Włocławek Nieszawa (t.s.w Alexandrowie) Lipno Kutno Rypin		13. Zamość obejmuje 5 pow.	Zamość Krasnostaw Biłgoraj Hrubieszów Tomaszów
	4. Ciechanów obejmuje 7 pow.	Ciechanów Mława Przasnysz Pułtusk Maków Płońsk Sierpc	6. Białostockie	14. Białystok obejmuje 8 pow.	Białystok Wysokie Mazowieckie Szczuczyn (s.w Grajewle) Łomża Kolno Ostrołęka Ostrów Bielsk Grodno Sokołka Suwałki Augustów Wołkowyż
3. Łódzkie	5. Łódź obejmuje 6 pow.	Łódź m. Łódź pow. Brzeziny Łęczycza Sieradz Łask		15. Grodno obejmuje 5 pow.	
	6. Kalisz obejmuje 5 pow.	Kalisz Turek Konin Słupca Koło	7. Nowogrodzkie	16. Baranowicze obejmuje 5 pow.	Baranowicze Nieswież Stołpce Słonin Nowogródek
	7. Piotrków obejmuje 3 pow.	Piotrków Radomsko Wielun		17. Lida obejmuje 2 pow.	Lida Wołożym
4. Kieleckie	8. Kielce obejmuje 6 pow.	Kielce Sandomierz Opatów Stąpnie (t.s.w Busku) Pinczów Jędrzejów	8. Poleskie	18. Brześć n/B. obejmuje 4 pow.	Brześć n/B Kobryń Prużany Kamień Kosz.
	9. Radom obejmuje 4 pow.	Radom Kozienice Iłża (s. w Wierzoniku)		19. Pińsk obejmuje 6 pow.	Pińsk Drohiczyń Luniniec Stolin Kosów Sarny
	10. Częstochowa obejmuje 5 pow.	Częstochowa Włoszczowa Miechów Olkusz Bedzin Zawiercie	9. Wołyńskie	20. Łuck obejmuje 5 pow.	Łuck Włodzimierz Horochow Kowel Lubowil
5. Lubelsk.				21. Równe obejmuje 5 pow.	Równe Zdołbuń Dubno Krzemieniec Kostopol
	11. Lublin obejmuje 7 pow.	Lublin m. Lublin pow. Puławy Garwolin	10. Wileńskie	22. Wilno obejmuje 5 pow.	Wilno Wileńsko-Trocki (w Wilnie) Oszmiański

Podział terytorjalny powiatowych Urzędów dla spraw inwalidów wojen.

Wojewód.	Siedziba Powiatow. Urzędów Inwalidzk przy Star.	Teren działalności ilość i nazwa powiatów	Wojewód.	Siedziba Powiatow. Urzędów Inwalidzk przy Star.	Teren działalności ilość i nazwa powiatów
Wileńskie	23. Postawy obejmuje 4 pow.	Wilejski Mołodeczno Postawy Dziana Święciany Brasław	Stanisławowskie	34. Stanisławów obejmuje 6 pow.	Peczenizyn Stanisławów Bohorodczany Nadwórna Rohatyn Tłumacz Kałuższ Stryj Skole Zydaczów Turka Dolina
II. Krakowskie	24. Kraków obejmuje 5 pow. 25. Tarnów obejmuje 7 pow. 26. Nowy Sącz obejmuje 6 pow. 27. Wadowice obejmuje 5 pow.	Kraków m. Kraków pow. Myslenice Bochnia Wieliczka Tarnów Brzesko Dąbrowa Mielec Pilzno Ropczyce Jasło N. Sącz Grybów Gorlice Limanowa N. Targ Maków Wadowice Oświęcim Chrzanów Żywiec Biała	14. Tarnopolskie	36. Tarnopol obejmuje 6 pow. 37. Czortków obejmuje 5 pow. 38. Złoczów obejmuje 6 pow.	Tarnopol Trembowła Skałat Zbaraż Brzeżany Podhajce Borszczów Czortków Husiatyn (s.w. Kopyrczyn- Zaleszczyki cach) Buczacz Kamionka Strum. Radziechów Brody Złoczów Zborów Przemysłany
12. Lwowski	28. Lwów obejmuje 6 pow. 29. Przemyśl obejmuje 6 pow. 30. Rzeszów obejmuje 5 pow. 31. Sambor obejmuje 7 pow. 32. Sanok obejmuje 4 pow.	Lwów m. Lwów pow., Bóbrka Rawa R. Sokal Zółkiew Przemysł Dobromil Łańcut Przeworsk Jarosław Lubaczów Rzeszów Strzyżów Kolbuszowa Tarnobrzeg Nisko Sambor St. Sambor Drohobycz Gródek Jagiel. Mościska Rudki Jaworów Sanok Krosno Lisko Brzozów	15. Poznańskie	39. Poznań obejmuje 8 pow. 40. Kościan obejmuje 6 pow. 41. Bydgoszcz obejmuje 5 pow. 42. Inowrocław obejmuje 6 pow. 43. Ostrów obejmuje 8 pow.	Poznań m. Poznań pow. Gniezno Grodzisk Wolsztyn Nowy Tomyśl Września Środa Kościan Leszno Śrem Śmigiel Gostyn Rawicz Bydgoszcz m. Bydgoszcz pow. Chodzież Wyryżysk Szubin Inowrocław m. Inowrocław pow. Mogilno Strzelno Znin Jagrowiec Ostrów Odolanów Ostrzeszów Kepno Jarocin Pleszów Kozłnin, Krotoszyn
13. Stanisławowskie	33. Kołomyja obejmuje 5 pow.	Kołomyja Horodenka Kosów Śniatyn			

Podział terytorjalny powiatowych Urzędów dla spraw inwalidów wojen.

Wojewód.	Siedziba Powiatow. Urzędów Inwalidzk przy Star.	Teren działalności ilość i nazwa powiatów	Wojewód.	Siedziba Powiatow. Urzędów Inwalidzk przy Star.	Teren działalności ilość i nazwa powiatów
	44. Szamotuły obejmują 4 pow.	Szamotuły Oborniki Czarnków Międzychód			Sępólno Tuchola
16. Pomorskie	45. Grudziądz obejmuje 6 pow.	Grudziądz m Grudziądz pow. Świecie Brodnica Lubawa Działdowo		48. Toruń obejmuje 4 pow.	Toruń m. Toruń pow. Wąbrzeźno Chełmo
	46. Kościerzyna obejmuje 3 pow.	Kościerzyna Kartuzy Morski (s w Wejherowie)	17. Śląskie	49. Bielsko obejmuje 3 pow.	Bielsko m. Bielsko pow. Cieszyn
	47. Starogard obejmuje 6 pow.	Starogard Tczew Gniew Chojnice		50. Katowice obejmuje 6 pow.	Katowice m. Katowice pow. Król. Huta Świętochłowice Lubliniec Tarn. Góry
				51. Pszczyna obejmuje 2 pow.	Pszczyna Rybnik

Sprawa koefacji przedstawiciela Zarządu Głównego Związku Żydów R. P. do Komitetu pożyczkowego przy Państwowym Banku Rolnym

Na skutek wdrożonej akcji Zarządu Głównego Zjednoczenia Związków Żydów R. P. w sprawie dokooptowania naszego przedstawiciela do Komitetu pożyczkowego przy Państwowym Banku Rolnym. Ministerstwo Skarbu reskr. z dnia 23. IV. br. Nr. D. I. 2239/129. przysłało nam następującą odpowiedź:

Do Zarządu Głównego Zjednoczenia Związków żyd. inwalidów, wdów i sierót wojen. R. P. w Krakowie.

W odpowiedzi na pismo z dnia 25. II. rb. L. 1728/29 Ministerstwo Skarbu komunikuje co następuje: od początku akcji kredytowej do dnia 15. III. r. b. ogółem wpłynęło podań — nadających się do rozpatrzenia — 693 inwalidów chrześcijan i 67 inwalidów żydowskich. Z powyższych cyfr przypada: na inwalidów chrześcijan 575 podań załatwionych przychylnie i 118 załatwionych odmownie; na inwalidów żydów — 56 podań załatwionych przychylnie i 11 podań załatwionych odmownie. Jak widać z powyższych danych stosunek procentowy podań załatwionych przychylnie i załatwionych odmownie w obydwu wypadkach jest prawie ten sam, wobec czego wsumniata rezolucja Zjednoczenia Związków żyd. inwal. oparta na twierdzeniu, iż Państw. Bank Rolny podania inwalidów żydów stale załatwia odmownie — jest nieuzasadnione. W tym stanie rzeczy Ministerstwo Skarbu nie widzi dostatecznych powodów do zwiększenia ilości członków Komitetu Pożyczkowego. pomijając już tę okoliczność, że zwiększenie takie jak wyka-

zuje dotychczasowa praktyka, wpłynęłoby ujemnie na sam tok i sprężystość prac Komitetu

Za Dyrektora Departamentu
Naczelnik Wydziału Jan Około-Kuśtak mp.

Stanowisko Ministerstwa Skarbu w sprawie niemożności powiększenia członków Komitetu Pożyczkowego z powodu ujemnego wpływu na tok i sprężystość prac Komitetu nie może nas przekonać, gdyż tut. Zarząd ma stałego delegata w Warszawie a zatem nie może być mowy o jakichkolwiek trudnościach technicznych przy zwłaniu członków Komitetu Pożyczkowego. Zadziwiający jest fakt, że w podobnych sprawach istnieje tendencja usuwania a względnie niedopuszczania inwalidów żydów do podobnych Komitetów, co i w tym wypadku ma miejsce. Skoro Ministerstwo Skarbu twierdzi, że nie następuje pokrzywdzenie żyd. inwalidów, to właśnie powinno Ministerstwo Skarbu powołać także przedstawiciela naszej organizacji do tego Komitetu Pożyczkowego, pizez co złożyłoby naprawdą dowód, iż niema tendencji pokrzywdzenia żyd. inwalidów przy uzyskaniu pożyczki na uruchomienie koncesji dla żyd. inwalidów i wdów wojennych. Tutejszy Zarząd jest w posiadaniu całego szeregu dowodów, że odmówiono pożyczek żyd. inwalidom i wdowom wojen. na uruchomienie koncesji monopolowych, mimo, że posiadali wszelkie wymagane warunki. Kwestję tę będziemy się starali nadal wyświecić odpowiednim czynnikiem, gdyż nie uchodzi, aby nasza organizacja nie miała zastępstwa w tymże Komitecie Pożyczkowym.

Z życia organizacyjnego.

Walne Zgromadzenie Związku żyd. inw. wdów i sier. wojen. w Łodzi odbyło się w dniu 12. maja br. przy bardzo licznym udziale żyd. inw., wdów i sier. woj. okręgu łódzkiego. Z ramienia Zarządu Głównego wygłosił obszerny referat p. wiceprezes Zarządu Głównego kol. Herman Schwarz o sprawach organizacyjnych, zaopatrzeniowych, koncesyjnych, itp. W szczególności referent przedstawił konieczność istnienia Związku żyd. inwal., wdów i sier. wojen w Łodzi na terenie Województwa łódzkiego, gdyż tylko organizacja żyd. inwalidów może bronić słusznych postulatów żyd. ofiar woj., które w innych organizacjach nie znalazły żadnego zrozumienia. Mowca wykazał dosadnie licznymi przykładami, że przy zakładaniu Związku żyd. inwal. — Zarząd Główny nie kieruje się żadną polityką wyznaniową lub narodowościową, lecz, że potrzeba istnienia Związku żyd. inwal. wypływa z konieczności i odrębnych specyficznych potrzeb żyd. ofiar wojen, które nie mogą znaleźć zrozumienia w innych organizacjach. Wykazał, że Związki żyd. inwal., wdów i sier. wojen. skupione pod sztandarem Zjednoczenia Związków żyd. inwal., wdów i sier. wojen. R. P. zostały w życie powołane na terenie całego państwa i działają z wielkim pożytkiem dla żyd. ofiar wojen. Przemówienie kol. Schwarza wywarło na zebranych silne wrażenie, poczem przystąpiono do wyborów Zarządu, w skład którego weszli kol.: Schulmann Stanisław jako prezes, Chuczer Szmul Icek jako wiceprezes, Feldman Józef jako skarbnik, Kaliński Chiel, Munszajn Abram, Kac Szmul, Rozenberg Dawid i jako zastępcy Haberman Izak i Braun Michał. Do komisji rewizyjnej wybrano kol.: Helfand Kalmana, Schmulewicza Wolla, Jakóbowicza Arona i zastępcę Grinblatta Izraela. Do Sądu koleżeńkiego weszli Mojżesz Rasin, Józef Brajdsztajn i Abram Płockier.

Tej nowo utworzonej placówce życzy Zarząd Główny pomyślnie i owocnej pracy.

Wykluczenie członków ze Związku żyd. inwal., wdów i sier. wojen w Stanisławowie. Inwalidzi wojenni Schleimer Mozes Izrael (Lzydor), zam w Stanisławowie, ul. Ugodna 27, i Oskar Lampel r. Brumberger, zam. w Stanisławowie, ul. Rejtana (kiosk) zostali na mocy uchwały Wydziału z dnia 5. maja 1929. zgodnie z § 4. pkt. 6. b. statutu Związku jednogłośnie wykluczeni jako członkowie tegoż Związku.

Walne Zgromadzenie Związku żyd. inwal., wdów i sier. wojen w Warszawie, odbyło się w dniu 11-go maja br. w obecności delegata i wiceprezesa Zarządu Głównego kol. H. Schwarza. Na temże Zgromadzeniu wybrano następujących kolegów do Zarządu: Saula Gefälka, Gerschona Grossvatera, Lewka Kuttnera, Chieła Karpikopa, Altera Kaufmana Jakóba Rozenberga i Szlamę Cantkiera, zaś na zastępców Ch F. Gelbardową i Ajzyka Wizela. Do Komisji rewizyjnej wybrano kol.: Bolesława Hopfengarda, Abrama Mendelsohna i Maksą Rozenberga, a na zastępców kol. Izaka Jelenia i Feiwa Kutnera. Do Sądu koleżeńkiego weszli kol.: Izrael Ajlikien, Bencjan Dorn, Szlama Rottblatt, i jako zastępca Eljasz Nagel. Skład Prezydium Zarządu podamy w najbliższym numerze do wiadomości.

Walne Zgromadzenie Związku żyd. inwal., wdów i sier. wojen. w Stanisławowie odbyło się w dniu 28.

kwietnia 1929. w sali Gminy Wyznaniowej żydowskiej przy licznym udziale członków pod przewodnictwem kol. Bernarda Sobla. Po przywitaniu zebranych członków, delegatów różnych stowarzyszeń, jakoteż delegata Zjednoczenia kol. loż Schlesingera, przewodniczący kol. Sobel przedstawił zebranych dokładnie sprawozdanie o dotychczasowej działalności Zarządu, nawołując wszystkich do silnego poparcia tej ważnej placówki. Przy tej sposobności wyraził swemu przewodnikowi kol. Hellmanowi serdeczne podziękowanie e za jego ofiarną pracę, którą niestety musiał przerwać z powodu złego stanu zdrowia i stosunków rodzinnych. Następnie złożył sekretarz Związku sprawozdanie odnośnie do agend administracyjnych, poczem kol. inż. Schlesinger przedstawił pracę Zarządu Głównego w różnych zarysach, jak i poruszył aktualne sprawy zaopatrzeniowe, koncesyjne, przyczem wskazał na przygotowanie nowelizacji ustawy inwalidzkiej. Po wysłuchaniu sprawozdania kasowego Walne Zgromadzenie udzieliło absolutorium ustępującemu Zarządowi, poczem uchwalono cały szereg rezolucji pod adresem władz centralnych i miejscowych. Przeprowadzone wybory dały następujący wynik: kol. Chaskel Hellman jako prezes, kol. Bernard Sobel i Friesner Kalman jako wiceprezesa, Bernard Burstin jako sekretarz, kol. Samuel Helfeld jako zastępca sekretarza, kol. Rubin Brumberger jako kontrolor, kol. Mozes Berger r. Epstein jako skarbnik, a ponadto weszli do wydziału p. kol.: Kalman Friesner, Józef Heliczer. Dora Schenkelbach, Berta Rubin, Dr Norbert Brad, Wilhelm Krauthammer, Leon Fallik, Meschulim Holder, Chune Achiron, Tonia Grob, Ignacy Fenig i Herman Rotenstreich. Do Komisji rewiz. wybrano kol.: Majeta Holdera i Wolla Tannenbauma. Do Sądu polubownego wybrano kol.: Dra Norberta Brada, Ignacego Feniga, Meschulima Holdera, Bernarda Burstina i Wilhelma Krauthammera.

Wreszcie Walne Zgromadzenie wyraziło jednogłośnie przesowi Zarządu Głównego kol. J. Bachnerowi, wiceprezesowi Zarządu Głównego kol. Drowi L. Schermantowi, H. Schwarcowi, inż. A. Schlesingerowi, naczelnemu redaktorowi „Inwalidy Żydowski” Drowi T. Molknerowi i prezesowi Rady Naczelnej Drowi M. Zytłowskiemu, serdeczne podziękowanie za ich pracę w interesie organizacji żyd. inwal. Ponadto Walne Zgromadzenie mianowało na członków honorowych kol. wiceprezesa Zarz. Gł. Dra L. Schermanta, naczelnego redaktora Dra T. Molknera, inż. A. Schlesingera i Dra M. Zytłowskiego prezesa Rady Naczelnej, tej organizacji.

Związek żyd. inwal. w Wadowicach. W dniu 7. IV. 1929. odbyło się w Powiatowym Związku żyd. inwal. wdów i sier. wojen. w Wadowicach doroczne Walne Zgromadzenie. Przewodniczący Dr. W. Kluger, po przywitaniu przedstawicieli władz i urzędów i odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia, przedstawił działalność tegoż Koła, wykazując ilość zatwierdzonych spraw, podjętych interwencji u władz i urzędów, wyrażając przytem serdeczne podziękowanie p. kol. Sauerstromowi za jego bezinteresowną pracę w tymże Związku. Sekretarz kol. Sauerstrom przedstawia sprawozdanie kasowe, nawołując członków zebranych do uiszczania punktualnie wkładek członkowskich — Sprawozdanie przyjęli Zgromadzeni z zadowoleniem i na podstawiony wniosek, udzieliło absolutorium ustępującemu Wydziałowi. Z ramienia Zarządu Głównego przedstawił prezes tegoż J. Bachner w obszernym referacie sprawę kapitalizacji rent inwal. przedłużenia terminu rejestracyjnego dla inwalidów, dotąd

niezarejestrowanych, przejęcia Agend spraw inwalidzkich od władz wojskowych przez Starostwa, i pokrzywdzenia przy wypłacie rent wdowich ich dzieci ponad lat 18 liczących, a uczęszczających do szkół. Równocześnie prezes Zarządu Głównego lekko zarzucił Gminie Wyznaniowej Żyd. w Wadowicach objętość dla tegoż Koła żyd. inwal., albowiem nie udziela temuż żadnym subwencji, przedstawił trudność w uzyskaniu sklepu tytoniowego dla tegoż Związku, poczem dziękuje kol. Sauerstromowi, za jego owocną pełną poświęcenia pracę dla rozwoju tegoż Koła. Następnie przystąpiono do wyborów nowego Zarządu, w skład którego weszli pp. kol.: Dr. W. Kluger, Sauerstrom Szymon, Natan Goldberg, Jakób Löffelholz, Ignacy Borger, Falik Gertel, do Komisji kontrolującej weszli pp. kol.: Ch. Bałamut, Ch. Cisner i Adolf Schanzer, zaś do Sądu polubownego wybrano pp.: Dra Apolinarego Zimmerspitz. Nabla Abrahama i Sch. Cisnera, jako zastępców pp.: Dra Leona Wadlera, Dra Ryszarda Daniela, M. Baldingera i Dra Fischgrunda Schewacha.

Walne Zgromadzenie Związku żyd. inwal., wdów, i sier. wojen. w Stryju odbyło się w dniu 31. III. 1929 przy licznym udziale członków tego Związku pod przewodnictwem p. kol. Leona Pfefferbauma, który przedstawił działalność tego Związku za cały rok i nawoływał członków do jedności i zgody. Z ramienia Zarządu Główn. Zjedn. wygłosił obszerny referat prezes p. Bachner. Po udzieleniu absolutorium ustępującemu Zarządowi, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli pp. kol.: Leon Pfefferbaum jako przewodniczący, Dr Jonas Zwilling, Ożjasz Händel, Izydor Königsberg, Izak Schlaks, Ryfka Kostman, Samuel Maulbogot, Herman Zuckerberg, Hencia Schek, Albina Morgenstern, Bernard Zwilling, Leopold Schindler, Izak Aron Hackelsberg. Do Kom. sji rewizyjnej wybrano pp.: Hermana Sternbacha, Abrahama Apfelgrüna i Chaima Eilbauma.

Walne Zgromadzenie Powiatowego Koła Związku żyd. inwal., wdów i sierót wojenn. w Nowym Sączu, odbyło się w niedzielę dnia 28. IV. b. r. w wielkiej sali Kahału przy licznym udziale członków okręgu nowosądeckiego pod przewodnictwem kol. J. Zinsa. Przewodniczący kol. J. Zins przedstawił dokładne sprawozdanie działalności Zarządu, które przyjęto po przeprowadzonej dyskusji z zadowoleniem do wiadomości. W sprawach inwalidzkich, koncesyjnych i zaop. trzennich referat prezes Zarządu Głównego kol. J. Bachner z Krakowa. Po udzieleniu absolutorium ustępującemu Zarządowi przystąpiono do wyborów nowego Zarządu, w skład którego weszli kol. J. Zins jako przewodniczący, Chaim Engelhardt f. Springer zastępca przewodniczącego, Abraham Grübel jako sekretarz, Józef Schwimmler jako skarbnik, oraz Jakób Stern i Majer Morgenstern. Do Komisji rewiz. wybrano kol. Izraela Rosenbluma i Salomona Ringa f. Fische, zaś do Sądu polubownego wybrano kol.: Izaka Steinhoffa, Józefa Lewinowskiego i M. Freimanową. Ponadto Walne Zgromadzenie uchwaliło wyrazić podziękowanie pp.: Drowi Herbstowi i Drowi Hochhäuserowi za ich bezinteresowną opiekę lekarską nad żyd. inwalidami, wdowami i sierotami wojen. Charakterystycznym jest, że Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Nowym Sączu nie uważał za stosowne wysłać swego przedstawiciela na to Zgromadzenie, mimo zaproszenia. Nie lepiej pod tym względem przedstawia się postępowanie Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Nowym Sączu, która również nie wydelegowała swego przedstawiciela na odrębne Zgrom.

Walne Zgromadzenie Związku żyd. inwal. wdów i sierót wojen. w Przemyślu odbyło się w dniu 28. IV. br. przy licznym udziale członków. Przeprowadzone wybory dały następujący wynik: kol. Salzberg Izydor jako przewodniczący, a do Wydziału wybrano kol.: Kiergera Samuela, Schwabla Józefa, Biermana Ożjasza, Wundera Szymona, Graupa Izraela, Bära Majera, Wohlmana Jakóba, Barana Józefa, Färbera Izraela, Koltina Izaka, Steina Eljasza i Wolkenfelda Natana. Do Komisji rewizyjnej weszli: kol.: Glangberg Tobiasz, Apfelsüss Dawid, Trau Pesach.

Różne wiadomości.

Organizacja sprzedaży wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz niektórych wyrobów tytoniowych, dopuszczonych do sprzedaży w Polsce.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z 29 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) zarządziło co następuje:

Rabat handlowy do wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego dla sklepów tytoniowych ustala się w wysokości 7% (siedem procent) ceny taryfowej.

Domowe sprzedaże, którym powierzono sprzedaż specjalnych ewentualnie i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego papierosów i cygar, otrzymują rabat handlowy od tych wyrobów w wysokości 4% (cztery procent) ceny taryfowej.

Sklepy tytoniowe oraz domowe sprzedaże wyrobów tytoniowych upoważnione do sprzedaży wyrobów specjalnych ewentualnie i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego, pobierać mają te wyroby w tych miejscach, gdzie zaopatrują się w wyroby tytoniowe taryfy ogólnej.

Hurtownicy tytoniowi obowiązani są do należytego zaopatrzenia w wyroby specjalne ewentualnie i importowane oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego detalicznych sprzedawców swego rejonu, upoważnionych do sprzedaży tych wyrobów.

Hurtownicy tytoniowi pobierać mają powyższe wyroby we właściwych dla nich państwowych magazynach (fabrykach) wyrobów tytoniowych z rabatem w wysokości 8% (ośm procent) ceny taryfowej.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 1 stycznia 1929 r.

Rabat handlowy hurtowników solnych.

Min. skarbu wyjaśniło, że hurtownicy, siedziba hurtowni których jest wprawdzie oddalona od stacji kolejowych ponad 5 km. lecz którzy nie ponoszą wydatków na

przewóz soli drogą kołową do magazynu hurtowni, rozsprowadzając ją drobnym kupcom wprost z wagonu na stacji kolejowej lub ze swych filii, odległych od stacji kolejowych nie powyżej 5 km., mają prawo do korzystania z rabatu handlowego według najniższej normy, t. t. 5^oo. (Okólnik Dep. Akcyz i Monop. z 2 listopada 1928 r. L. D. VI. 452.1)3)28).

Ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych

Nawiązując do okólnika Nr. 263 z 30-go listopada 1928 r. L. D. V. 8636/4)28 Ministerstwo Skarbu upoważniło Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do odfornego załatwienia we własnym zakresie działania wszelkich podań o przeklasowanie oraz do przychylenia załatwienia wszystkich prośb, dotyczących przeklasowania kategorii III. do IV. handlowej, wreszcie do zwalniania od obowiązku nabycia świadectw IV. kat handlowej wyjątkowo ubogich płatników w wypadkach, gdy bez żadnych wątpliwości zostanie stwierdzone, iż nabycie świadectwa zagrażać będzie egzystencji ekonomicznej płatnika. Upoważnienie to nie narusza w niczem wskazówki okólnika Nr. 200 z 22 czerwca 1927 r. L. DPO 7018/III, wedle którego zupełnie zwolnienie od obowiązku wykupna świadectwa zasadniczo nie powinno być praktykowane.

Podania o przeklasowanie wszelkich innych przedsiębiorstw, co do których Izba Skarbowa popiera wniosek o przyznanie ulgi, należy bezzwłocznie z uzasadnionym wnioskiem przedkładać Ministerstwu Skarbu do decyzji.

(Okólnik Min Skarbu z 28 grudnia 1928 r. L. D. V. 10085/4).

Likwidacja przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych w wypadku wypowiedzenia koncesji.

Dyrekcja P. M. T. Rozporządzeniem D. P. M. T. z 19 listopada 1928 r. L. 35781/IV/1)28 wyjaśniła, że w wypadku wypowiedzenia koncesji na hurtownią lub detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych przysługuje ustępującemu koncesjonariuszowi aż do terminu likwidacji, wyznaczonego przy wypowiedzeniu, prawo zakupu za gotówkę nowych partii wyrobów tytoniowych. Kredyt należy mu wypowiedzieć przynajmniej na 30 dni przed upływem terminu likwidacji. Po upływie wyznaczonego do likwidacji terminu pozostały zapas wyrobów tytoniowych winien być odstąpiony innemu koncesjonariuszowi w tej samej miejscowości lub najbliższej okolicy. W wypadku gdy nie może dojść do skutku dobrowolne nabycie pozostałego zapasu przez innego koncesjonariusza, winna władza skarbowa zarządzić zwrot wyrobów tytoniowych do właściwego Państwowego magazynu wyrobów tytoniowych na koszt następującego koncesjonariusza i zawiadomić o tem jego miejsce poborowe i Dyrekcję P. M. T., która wypłaci mu równowartość towaru według obowiązującego cennika, po obliczeniu rabatu i kosztów transportu.

DRUKARNIA M. LENKOWICZA

KRAKÓW, MEISELSA 4.